

Dansk Kunstblad.

Udgivet af Kunstforeningen. Redigeret af F. C. Hillerup.

Andet Bind.

Lørdagen d. 18. November 1837.

Nr. 20.

(Endskøndt det vel egentlig ligger udenfor Kunstbladet's Bestemmelse at optage Digte, have vi dog troet at kunne gjøre en Undtagelse med nedeuistaaende Sang, som alt tilforn i en Vennekreds er bleven afslungen til Thorvaldsens Vre. Da det nemlig imorgen, den 19de November, er vor store Landsmands Fødselsdag, tillade vi os offentligt at bringe ham, som Kunstens nulevende første Heros, en ringe men velmeent Hylдинг ved at overgive efterfølgende Linier til Pressen.)

Danmarks Søn.

Mel. Komm, lieber Mai und mache.

~~~~~
Det var den unge Danste,
Han seiled' over Sø,
Dg drog forbi den spanske,
Den africanke Mo.
Elskjøbt forlod han Landet,
Dg Snekken styred' hjem.
Han ene stod paa Landet —
— Hvor var hans Stilling frem!

Det var ei hine Toner
Fra Herthas Bøgekøst;
Uf! under Lauvens Kroner
Han savned' Hjemmets Lyf.
Saa gjerne han tilbage
Til Fædrelandet gik;
Dog dæmped' han sin Klage —
— Paa Roma faldt hans Blik.

Hvor Tib'rens Flod omsølger
Aberdens første Stad,
Dg Diet Saga følger
I Kampekristers Blad,
Der stod den unge Danste —
Han glemte Skib og Sø!
Der kan Geniet grandstke,
Der er det tungt at bœ.

Med henrykt Blik han skuer
Den soundne Hebenold.
Apollo kjærligt luer —
Da blir ei Dansten kold.

Han knuser Hætt de Kænter,
Som tvinge Kunstens Aand.
En Jason han os skænker —
— Da sank Canovas Haand!

Ja, Skjønheds Gud ham ynder,
Dg hører mildt hans Bøn;
Til mangt et Værk forkynder,
At han er Phoebi Søn.
Den græske Aand var sounden;
Nu straal'er den igjen.
En Genius blev sounden,
Som atter vakte den.

Huldt smiler Aphrodite
Med Blet i sin Haand,
Dg trefold en Charite
Fortryller sødt vor Aand.
For Psyche Amor kjæler
Med Himlen i sit Blik,
Dg Jovis Yndling knæler
Med Nectar, Livets Drif.

I Skjønheds rene Tempel
Fremspiret' mangt et Værk
Med Sandheds ægte Stempel,
Dg Sandheds Magt er stærk.
Men over Jordens Riger
Et Navn udbreder Glands;
Til Stjernerne det stiger
Mod Evigheds Krands.

Dg dette Navn? — Hvo kjender
Ei Thorvaldsen i Nord?
Ham Dana bar paa Hænder
Saasnart han kom paa Jord.
Vel mange Mødre græde,
Dg Utal faae til Løn;
Men Danmark fik kun Glæde —
Hvor findes sig en Søn?